

Byblis: Kultivace/přistování

Příspěvek původně Radek Kastner

[08.01.2008]

Aktualizováno [04.07.2008]

O: Byblidy mají růždy o něco sušejší - podmínky, nežli typické rosnatky.

Zleva: Byblis gigantea, semená-k B. liniflora a semena B. liniflora

Foto Galleria Carnivora©Barry Rice

Pokud vynecháme poznámky k přistování - uvedené následující, mohu říct, že to jsou sluncemilovné a mrázivé rostliny a pokud tyto podmínky splňují, nemají by být problém s přistováním. Ovšem jinak ještě existuje pěstitelský rod, jsem viděl rostliny z tohoto rodu pouze jedinou, která roste stejně dobře jak na vlhkých půdách tak v náhradových se objevují často, mohou být i vysoké třípatrové. Aby bylo jasno, opravdové tajemství přistování je, že rostliny mají samotná detaity, které vlivují na vlhkost.

Komplex B. liniflora je přistovatelný snadno. Rostlinám je potřeba nezáležitá substrátu, ale nejlepší je zkrácený, když jsem mohl, když jsem je přistavoval ve směsi píska: rašelina v poměru 2:1. Ovšem rostou velice dobře v mokrém substrátu, jako je například žírovec nebo rašelina-k, tedy jak vidět, složené substrátu nenáročnou rostlinou. Je jim projevuje jedno, jestli sedí až do vodního povrchu. Co je vždykdy důležité je, že záleží na vodě, zasadit rostliny do vody až do květnáku, v průměru 1 cm. Menší květnáky vedou k tomu, že rostliny v nich jsou znatelně menší. I když byly rostliny drobné, nepřežijí je, nemají až do opravdu růždy!

Dalšími problemem je, že dokud jsou jen několik cm vysoké, jsou velmi návykly k plástsání a nemocnosti, které mohou způsobit zahubit.

Byblis gigantea (a předpokládám, že ažkoliv jsem ji nikdy nepřistavoval, i B. lamellata) preferuje opravdu vysoké květiny a vysokou skovou směs substrátu a zálivku pouze shora.

Mohu říct celkem i trochu, že výhoda Byblis k produkci semen je, že je bez jakékoliv intervence a zájmu o ty formy, které se objevují v bázi některé kultivace. Ostatně druhý je jev, že je toho co je známo, že potřebujete několik různých jedinců daného druhu. Výjimkou ješem pěstování na to, že existují spěšné-známkové skupiny rostlin v mnoha sbírkách a ty ztrácejí báhem několika let svou vitalitu. Pro toto nemám žádoucího toho, udržet dostatečně velkou skupinu rostlin, abyste si zajistili dostatečně velkou genetickou rozmanitost. Což není samozřejmě problém každého přistavitele, protože například Isao Takai z Japonska udělal opravdové kousky s jeho B. filifolia a vytvořil opravdu nádhernou, bohatou kvetoucí formu.

Existuje také srandomní metoda opylování, která využívá k tomu, aby se vytvořily z týminků. To je prostě skvělá, protože patří k nejdůležitějším o nutnosti využít výjimek. To je historická možnost možností pravdivou, ale v kultivaci není nutné využít ladičky.

Pro zvýšení klíčivosti semen, speciálně u B. gigantea, mohu říct, že významovým použitím kyselin giberelových je simulace počátku růstu v květnáku (zapečení kousků jemněho papíru nebo třímetrového usušení trávy). Pro další informace o tomto téma mohu doporučit knihu "Botany of Seed Plants" od K. S. Teitel.

pÅ™eÄ•tÅ›te mÅ¬j Ä•lÅ¡nek o pÅ›stovÅ¡nÅ- tÅ›chto rostlin.

Page citations: Conran, J.G. et al. 2002; Hartmeyer, S. 1997, 1998; Lowrie, A. & Conran, J.G. 1998; Rice, B.A. 1993, 2006a; Schlauer, J. 2002; personal observations.

Revised: January 2007

Â©Barry Rice, 2005